

Arrest

nr. 281 045 van 28 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 7 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor verzoeker, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 17 augustus 2020 België binnen met een identiteitskaart en verzoekt op 18 augustus 2020 om internationale bescherming. Op 7 juni 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 8 juni 2022 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U woonde in dorp Banozai, gelegen in district Gardez, provincie Paktia. U woonde samen met uw ouders en twee jongere broers. U ging gedurende vijf jaar naar school. Uw familie bezit landen waarop onder andere nierbonen en amandelen worden gekweekt. Op dit moment worden jullie velden verhuurd aan een boer die deze bewerkt, en die dan een deel van de oogst aan uw familie afstaat.

De taliban waren sterk aanwezig in de regio van uw dorp. Ze bevonden zich voornamelijk op een berg vlak naast uw dorp. Vlak naast uw dorp was er eveneens een militaire basis gelegen. Er vonden geregeld gevechten plaats tussen de taliban en de overheid. Op een nacht lanceerden de taliban vanaf de berg een aanval op de militaire basis naast uw dorp. Dit resulteerde in het grootste gevecht dat u ooit had meegemaakt in de buurt van uw dorp.

Diezelfde nacht klopten vier à vijf talibanstrijders op uw voordeur. Ze hadden één van hun gewonde talibanstrijders bij en eisten van uw familie om hem onderdak te geven en verzorging te verlenen. Uw vader kon de eis van de talibanstrijders niet weigeren en nam de gewonde talibanstrijder in huis. Jullie ontruimden één van jullie kamers en plaatsten de strijder daar.

Toen u de volgende ochtend met uw vrienden buiten aan het spelen was, kwamen overheidslieden – waaronder militairen – naar uw dorp. Ze kwamen om het dorp te ontruimen en op zoek te gaan naar verstopte talibanstrijders. Op een gegeven moment gingen de overheidslieden naar uw huis. Ze zeiden tegen uw vader dat ze wisten dat jullie een talibanstrijder in jullie huis verstopten. Uw vader ontkende dit. De overheidslieden voerden desondanks een huiszoeking uit en vonden de gewonde talibanstrijder in één van jullie kamers. Hierop werd uw vader er onmiddellijk van verdacht bij de taliban te horen. De militairen wilden zowel uw vader als de gewonde talibanstrijder meenemen naar hun basis. Door een tussenkomst van de malek werd uw vader uiteindelijk toch niet gearresteerd.

Diezelfde avond kwamen enkele talibanstrijders naar jullie huis om hun gewonde talibanstrijder op te halen. Toen zij vernamen dat hun strijder zich niet meer in jullie huis bevond, beschuldigden zij u en uw vader er onmiddellijk van hen te hebben verraden. Ze wilden een verdere uitleg van uw vader niet aanvaarden. Hierop namen zij u en uw vader mee en stopten zij jullie in hun pick-up truck. Ze reden met jullie richting Sherkhan, Zurmat. U zat in de open kofferbak met één strijder en uw vader zat vooraan op de zitjes met de andere strijders. U beseftte dat u diende te ontsnappen, gezien u anders het leven zou laten. Op een gegeven moment sprong u uit de kofferbak en begon u in het duister weg te rennen. De talibanstrijders schoten op u, maar slaagden er niet in u te raken. Toen u buiten adem was, stopte u met rennen en verstopte u zich achter een rots. In de verte zag u de lichten van de pick-up truck en wist u dat zij er nog steeds waren. Na ongeveer een twintigtal minuten, wanneer zij beseften dat zij u niet meer zouden vinden, reden de talibanstrijders met uw vader weg.

Nadat de talibanstrijders waren weggereden besliste u naar het huis van uw neef te gaan, dat vlakbij gelegen was. U vertelde aan uw neef wat er was gebeurd en vroeg hem om hulp. Uw neef zei dat de taliban u ofwel zouden vermoorden, ofwel zou u hen moeten gehoorzamen. Uw neef zei u dat u het land diende te verlaten. U besliste dit dan ook te doen. Uw neef regelde de reis met de smokkelaar en betaalde ervoor.

U verliet Afghanistan in de zomer van 2019. Na een reis die ongeveer anderhalf jaar duurde, kwam u aan in België omstreeks augustus 2020.

U diende een verzoek om internationale bescherming in op 18 augustus 2020. Ter staving van uw verzoek legt u uw taskara neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u Afghanistan diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. U vreest vermoord te zullen worden door de taliban omdat zij u als een verrader beschouwen en u gevangennamen, waarna u erin slaagde te ontsnappen (CGVS I p. 19 en CGVS II p. 9). Op basis van het geheel van weinig aannemelijke, vage en tegenstrijdige verklaringen, dient echter te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden asielmotieven.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat er een ernstige tegenstrijdigheid werd vastgesteld in uw verklaringen betreffende de arrestatie van uw vader tijdens respectievelijk uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan de verschijning van de militairen in uw dorp die uw vader en de talibanstrijder meenamen naar hun basis. Zo verklaart u tijdens het relaas van uw eerste persoonlijke onderhoud dat uw vader werd gearresteerd en meegenomen door de militairen, toen zij vernamen dat jullie een talibanstrijder onderdak hadden gegeven. Uw moeder gebod u met de malek te spreken, waarna hij samen met andere dorpsouderen naar de militaire basis ging om de vrijlating van uw vader te vragen. Uw vader werd vervolgens vrijgelaten op borg. Vervolgens kwamen de taliban bij jullie aankloppen in de nacht van de vrijlating van uw vader (CGVS I p. 19). Wanneer u tijdens dat eerste onderhoud wordt gevraagd waarom u op de DVZ niets zei over de arrestatie van uw vader, zegt u slechts dat u het wel zei. U voegt daar nog aan toe dat u het toen wel vertelde, maar dat het niet werd neergeschreven. Wanneer u wordt gevraagd wat het juist betekent dat uw vader werd vrijgelaten op borg, zegt u dat u het niet exact weet omdat de malek en dorpsouderen naar de basis waren gegaan (CGVS I p. 20). Gevraagd of er geld diende te worden betaald aan de overheidslieden, zegt u van niet (CGVS I p. 21). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud, verklaart u echter plots dat uw vader niet werd gearresteerd en niet werd meegenomen door de militairen. U geeft een volledig ander relaas weer. Zo zegt u dat de militairen naar uw dorp kwamen en uw vader wilden meenemen, maar dat de malek tussenbeide kwam. Hij zei tegen de militairen dat de taliban dorpelingen forceerden hen te helpen. Door de tussenkomst van de malek werd uw vader niet meegenomen door de militairen (CGVS II p. 4). De militairen zeiden echter wel dat u en uw vader op een andere dag naar hun basis dienden te komen, om te praten met hen (CGVS II p. 4 en p. 7). Wanneer u wordt gewezen op uw verklaringen over de arrestatie van uw vader tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, ontkent u uw eerdere verklaringen. U zegt dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud eveneens had gezegd dat de militairen jullie hadden gevraagd om op een andere dag naar hun basis te komen (CGVS II p. 8). U wordt erop gewezen dat u de vorige keer liet uitschijnen dat de malek en de ouderen er niet bij waren tijdens de arrestatie van uw vader, gezien u achteraf naar de malek diende te gaan om hem in te lichten hierover. U wordt erop gewezen dat u echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart dat de malek aanwezig was tijdens de arrestatie, gezien hij op dat moment al tussenbeide kwam. U zegt simpelweg dat dat fout is en dat u dat niet heeft gezegd. U zegt dat de militairen uw vader die dag van een arrestatie hebben gespaard, omdat zij altijd veel liefde kregen van alle dorpelingen uit uw dorp. Nogmaals gevraagd of de overheidslieden uw vader die dag hebben meegenomen of niet, zegt u van niet. U zegt dat het feit dat uw vader nooit iets verkeers had gedaan in het verleden, er tevens voor zorgde dat hij niet werd meegenomen door de militairen. Er wordt u vervolgens een passage van uw verklaringen tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud voorgelezen, waarin u verklaart dat uw vader werd meegenomen en de malek uw vader later ging bevrijden. U reageert niet op het feit dat uw verklaringen verschillen en zegt slechts dat de malek altijd aanwezig is op belangrijke aangelegenheden. U wordt er nogmaals op gewezen dat u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde dat het leger uw vader had gevangengenomen en uiteindelijk had vrijgelaten nadat de malek en de dorpsouderen naar de basis van het leger waren gegaan. Wederom ontkent u uw eigen eerdere verklaringen. U zegt dat u het niet zo heeft verteld (CGVS II p. 9). Dat u plots volledig andere verklaringen aflegt over de arrestatie van uw vader, doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Een simpele ontkenning van uw eerdere verklaringen kan in dit opzicht vanzelfsprekend niet worden aanvaard. Te meer gezien u tijdens het eerste onderhoud verschillende vragen werden gesteld over de arrestatie van uw vader, zie supra, en u op al deze vragen een antwoord gaf. De vastgestelde ongeloofwaardigheid doet onvermijdelijk ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw eigen problemen die hieruit voortvloeiden. Dit wordt onder andere duidelijk weerspiegeld in het feit dat u verklaart dat uw vader en u misschien niet zouden zijn meegenomen geweest door de taliban indien uw vader gearresteerd was geweest door de overheid. De taliban vroegen zich namelijk af hoe het kwam dat indien jullie de

gewonde niet hadden verklikt, de overheid jullie niet had meegenomen (CGVS II p. 9). Deze verklaring verliest aan betekenis gezien volgens uw eerste versie, uw vader wel werd gearresteerd.

Verder bent u ook onsamenhangend over hoe en waarom de overheidslieden naar jullie huis kwamen de volgende dag. Zo verklaart u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud dat de overheidslieden naar jullie huis kwamen en zeiden dat ze informatie hadden gekregen dat jullie een talibanstrijder onderdak hadden geboden. U zegt dat iemand jullie misschien had verraden of dat de overheidslieden de talibanstrijder in jullie huis hadden gezien (CGVS I p. 19). Wanneer u echter tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud wordt gevraagd of de overheidslieden iets zeiden toen ze aanklopten bij jullie op de deur, zegt u slechts dat u niet thuis was. Gevraagd of u dat achteraf niet heeft vernomen, zegt u dat zij wapens en andere aanwezigen kwamen zoeken in het huis. U zegt dat de overheidslieden zich afvroegen hoe het kwam dat de taliban overdag telkens weer verdwenen en dat ze zeiden dat ze zich schuil moesten houden in jullie dorp of in jullie huis (CGVS II p. 8). Evenmin tijdens uw relaas, dat u op uw tweede onderhoud opnieuw doet, vermeldt u dat de overheidslieden tegen jullie zeiden dat ze informatie hadden gekregen dat jullie een talibanstrijder onderdak gaven. U zegt dat de overheidslieden naar uw dorp kwamen voor een algemene opruimingsactie (CGVS II p. 4). Wanneer u een eerste keer wordt gewezen op het verschil in verklaringen tijdens respectievelijk uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud, reageert u niet op de opmerking. U zegt slechts dat het leger inderdaad na elk gevecht een opruimingsactie in het dorp houdt. U wordt er nogmaals op gewezen dat u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde dat de overheidslieden naar jullie huis kwamen en zeiden dat ze al wisten dat jullie een talibanstrijder verborgen hielden, terwijl u tijdens uw tweede onderhoud verklaart dat dat de algemene manier van werken is en de overheidslieden gewoon talibanstrijders in het dorp kwamen zoeken. U zegt dat ze die dag in alle huizen hebben gezocht. U oppert dat ze misschien wel inlichtingen hebben gekregen over die gewonde, maar dat u niet weet wie het heeft gedaan (CGVS II p. 8). Uw verklaringen zijn dermate vaag en onsamenhangend, dat ze verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het vreemd dat u verklaart dat de aanval van de taliban, waarover u spreekt tijdens uw relaas, resulteerde in het grootste gevecht dat ooit is uitgebroken rondom uw dorp, maar dat u tegelijkertijd niets meer weet over de nasleep van deze aanval (CGVS p. 19 en CGVS II p. 6). U verklaart nochtans dat mensen in uw dorp altijd op de hoogte waren van hetgeen er was gebeurd gezien geruchten de ronde deden. Wanneer de taliban 's nachts een bezoek brachten aan een dorpeling, vertelde die persoon dat de volgende dag en verspreidde het nieuws zich. In dit geval weet u echter niet of er nog andere dorpelingen zijn aan wie tijdens die beruchte nacht om onderdak werd gevraagd door de taliban (CGVS II p. 5). Wanneer u wordt gevraagd of u in dat geval niet op de hoogte zou zijn indien er nog andere dorpelingen zouden zijn geweest aan wie de taliban onderdak hadden gevraagd, zegt u dat u dat niet kon weten omdat u de volgende dag bent vertrokken (CGVS II p. 6). U bent weliswaar de volgende dag vertrokken, maar pas in de avond. U heeft nog een hele dag in uw dorp doorgebracht. U bent nog buiten geweest en heeft ook het avondmaal gegeten met uw familie (CGVS II p. 13). In dit opzicht overtuigt uw verklaring niet onmiddellijk. U wordt er daarom ook op gewezen dat u de volgende dag nog wel aanwezig was in het dorp. U erkent dat, maar zegt dat jullie die dag zo bezorgd waren door jullie eigen situatie dat jullie niet met anderen hebben gesproken (CGVS II p. 6). Gezien uw vader uiteindelijk gerust werd gelaten door de militairen, die bovendien pas in de namiddag kwamen, is het onduidelijk waarom u zo bezorgd zou zijn geweest opdat u niets zou hebben vernomen over de nasleep van de grootse aanval van de voorafgaande nacht (CGVS II p. 7 en p. 9). U zegt dat u zich zorgen maakte omdat de talibanstrijder werd meegenomen door de overheid en jullie niet wisten hoe de taliban hierop zouden reageren. Gezien uit uw gedrag niet blijkt dat u iets hebt gedaan om mogelijke reacties van de taliban te verhelpen en ook niet goed op de hoogte bent van wat er wel werd ondernomen, bijvoorbeeld door uw vader, overtuigt uw verklaring niet (CGVS II p. 13). Verder is het ook opvallend dat u evenmin achteraf, bijvoorbeeld via familieleden, meer informatie hebt verkregen over dit grote gevecht en de gevolgen ervan. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd, zegt u dat u met uw familie enkel over uw vader praatte omdat hij prioriteit was voor u (CGVS II p. 6). Dat u achteraf echter nooit met een woord zou hebben gerept tegen uw familie over de gevolgen van dit grote gevecht voor de andere inwoners van uw dorp, komt weinig doorleefd over. Dit doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het opmerkelijk dat u ook niet veel weet te vertellen over de gewonde talibanstrijder in uw huis. Zo weet u niet hoe uw vader de talibanstrijder heeft verzorgd en wat hij verder met hem heeft gedaan. U verklaart in dat opzicht dat uw vader die nacht tegen u had gezegd dat u naar uw kamer moest gaan en moest gaan slapen. Wanneer u wordt gevraagd of u de volgende ochtend met uw vader besprak wat hij allemaal had gedaan met de strijder tijdens de nacht, zegt u dat u 's ochtends meer bezig was met het idee om naar buiten te gaan om te gaan spelen. U zegt dat de taliban dagelijkse kost zijn in uw regio (CGVS II p. 7). Gezien u zelf of uw familie eerder echter nog nooit persoonlijk in aanraking waren gekomen

met de taliban, komt uw reactie weinig doorleefd over (CGVS II p. 5 en p. 7). U wordt er dan ook op gewezen dat de aanwezigheid van de talibanstrijder in uw huis wel iets nieuws moet zijn geweest voor u (CGVS II p. 7). U antwoordt dat in het algemeen nieuws over doden en gewonden dagelijkse kost was voor u. Daarom had u meer interesse in uw spel, dan in de taliban (CGVS II p. 8). U blijft vaag en komt weinig doorleefd over. Wanneer u wordt gevraagd hoe het was om wakker te worden met een talibanstrijder in uw huis, zegt u dat u niet wist wat u voelde en naar buiten ging om te spelen. Uw verklaring is weinig doorleefd (CGVS II p. 7). Dat u dermate weinig weet te vertellen over de aanwezigheid van de talibanstrijder in uw huis, komt gelet op het geheel van omstandigheden, weinig doorleefd over. Dit doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het opmerkelijk dat u erin slaagde te ontsnappen uit een auto met ongeveer vier gewapende talibanstrijders. U legt bovendien vage verklaringen af hieromtrent. Tijdens uw vrij relaas zegt u dat de weg kronkelde en u uit de wagen sprong (CGVS I p. 19). Ook wanneer u uw relaas een tweede keer doet, zegt u slechts dat u op een gegeven moment uit de wagen sprong (CGVS II p. 4). Wanneer u wordt gevraagd beter uit te leggen hoe u uit de auto sprong en hoe het komt dat de talibanstrijder die bij u zat u niet kon tegenhouden, geeft u wederom een weinig verduidelijkende verklaring. Zo zegt u dat u samen met de talibanstrijder in de koffer zat, die open was. U lag op de grond van de auto en de strijder was u aan het slaan. Toen u uit de auto sprong, schreeuwde de talibanstrijder tegen de chauffeur om te stoppen (CGVS I p. 21). Wanneer u nogmaals wordt gevraagd uw sprong uit te leggen, zegt u dat u instinct heeft gehandeld. U heeft niet veel nagedacht en bent gewoon uit de auto gesprongen (CGVS II p. 10). Nogmaals gevraagd hoe u concreet bent kunnen ontsnappen terwijl er talibanstrijders in de auto zaten, zegt u dat de weg niet geasfalteerd was en de auto traag reed waardoor u kon springen. De taliban hadden deze actie van u bovendien niet verwacht (CGVS II p. 11). Het blijft echter onduidelijk hoe het komt dat u erin slaagde te ontsnappen. Zeker gezien u verklaart dat u net voor uw sprong neerlag en werd geslagen door de strijder die u moest bewaken, zie supra. Deze onduidelijkheid doet twifelen aan de geloofwaardigheid van het incident. Hoe dan ook kan er geen geloof worden gehecht aan deze ontvoering door de taliban en uw ontsnapping, gezien er aan de basis van uw problemen die tot deze situatie zou hebben geleid, geen geloof kan worden gehecht, zie supra.

Verder komt het weinig doorleefd over dat u weet dat de taliban uw familie verschillende keren via verschillende wegen contacteerden om uw overgave te vragen in ruil voor de vrijlating van uw vader, maar dat u niet met uw moeder besprak hoe uw familie hierop reageerde (CGVS II p. 12 en p. 13). U verklaart in dit verband dat dat komt omdat u nooit veel tijd heeft om met uw familie te spreken, gezien zij niet over een eigen gsm beschikken. Wanneer jullie elkaar horen, spreken jullie aldus nooit heel gedetailleerd over zaken (CGVS II p. 13). Ondanks dat u weinig tijd heeft om te spreken met uw familie, blijft het vreemd dat u er door middel van de telefoongesprekken wel van op de hoogte bent dat de taliban verschillende keren uw familie contacteerden omtrent u en uw vader, maar dat u absoluut niet zou weten hoe uw familie hierop reageerde of van plan was te reageren. Deze discrepantie komt weinig doorleefd over en doet eveneens verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u bij aankomst in België verklaarde 16 jaar oud te zijn, maar dat na medisch onderzoek georganiseerd door de Dienst Voogdij bleek dat u minstens 24 jaar oud bent. Wanneer u wordt gevraagd hoe dat komt, zegt u dat mensen uit Paktia provincie groot en lang zijn. Door middel van de medische test hebben ze slechts uw leeftijd geschat. U zegt dat men naar uw taskara kan kijken om uw echte leeftijd te weten te komen. Gelet op de hoge mate van corruptie die heerst in Afghanistan, kan er niet automatisch van worden uitgegaan dat uw taskara een authentiek document is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt namelijk dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van uw taskara bijzonder relatief en volstaat zij op zich niet om het vastgestelde verschil in leeftijd te herstellen. Wanneer u verder nog wordt gevraagd of u enig idee heeft hoe het komt dat de leeftijdsschatting anders is dan hetgeen op uw taskara staat of uw eigen verklaring over uw leeftijd, geeft u een verklaring die niet overtuigt. Zo zegt u dat wanneer men u naar uw leeftijd vroeg, u de leeftijd gaf die op uw taskara stond. Later aanvaardde u echter de resultaten van de medische test (CGVS p. 17, zie medisch document). Dat u niet eerlijk was over uw leeftijd, doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met

foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van

5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus.afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Paktia, Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden,

zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker het volgende aan:

"Na nader onderzoek van de ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, besluit het CGVS op 7 juni 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming. De beslissing waartegen beroep is gemotiveerd als volgt :

"Op basis van het geheel van weinig aannemelijke, vage en tegenstrijdige verklaringen, dient echter te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door U voorgehouden asielmotieven" Het CGVS stelt vast dat er zich tegenstrijdigheden voordoen in de verklaringen afgelegd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op 1 juli 2021 en het tweede persoonlijk onderhoud afgelegd op 24 maart 2022. Er dient opgemerkt dat er een periode verstreek van ongeveer 9 maanden tussen het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud. Het is dan ook niet abnormaal dat er andere nuances kunnen voorkomen in de verklaringen van objectieve feitelijke omstandigheden en de persoonlijke ervaring van deze feitelijke omstandigheden.

Uiteindelijk komt het asielrelaas van verzoeker zoals afgelegd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud in essentie overeen met de verklaringen afgelegd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud.

Vooreerst wordt opgemerkt dat verzoeker nog vrij jong was op het ogenblik dat hij Afghanistan verliet.

Volgens de gegevens van de meegedeelde Taskara was hij 16 jaar oud bij aankomst in België in het jaar 2020.

Bij leeftijdsonderzoek uitgevoerd door de Dienst Voogdij, werd echter vastgesteld dat verzoeker minstens 24 jaar oud zou zijn dat moment.

Voor de officiële gegevens omtrent zijn geboortedatum, blijft verzoeker naar zijn Taskara verwijzen, ook al wordt gezegd dat er gelet op de hoge mate van corruptie die heerst in Afghanistan, er niet automatisch van kan worden uitgegaan dat de Taskara een authentiek document is.

Immers blijkt ook uit de verklaringen van verzoeker dat hij nog jong was op het moment dat hij Afghanistan verliet.

Verzoeker verklaarde oa: dat hij de volgende ochtend (nota: na de aanval van de Taliban) "buiten aan het spelen was met zijn vrienden".

In de beslissing dd 7 juni 2022 stelt het CGVS dat verzoeker tegenstijdige verklaringen aflegde ivm met de arrestatie van zijn vader door de overheidsinstanties.

Nu, uit lezing van de verklaringen volgt dat deze verklaringen niet in die mate tegenstrijdig zijn dat zij de essentie van het asiolverhaal aantasten; : mn. de vader van verzoeker werd uiteindelijk niet gearresteerd ; de "Malek" speelde hierin een rol.

Vanaf welk moment de "Malek" juist tussenbeide kwam; mn van het allereerste moment in het (niet)-arrestatieproces dan wel iets later, mn vanaf het moment dat hij op de hoogte werd gesteld; was eigenlijk geen beslissende factor in de gevoerde gesprekken.

Het was inderdaad zo dat er vervolgens – met tussenkomst van de "Malek" – heel wat over en weer werd gepraat tussen de leden van de overheidsinstanties / de vader van verzoeker en de "Malek". Vooraleer te beslissen tot de niet-arrestatie werden meerdere overwegingen besproken; oa. betalen van een losgeld; zich aanbieden op een andere dag... ; wat uiteindelijk niet abnormaal is en hoort bij een normaal onderhandelingsproces.

Ook de verklaringen van verzoeker over de reden waarom de Overheidsinstanties naar het huis van zijn familie kwamen zijn in se niet tegenstrijdig.

Verzoeker deelde duidelijk het objectief gegeven mee dat het leger na elk gevecht een opruimactie hield in het dorp.

Verder is de melding dat de overheidslieden naar het huis van zijn familie kwamen omdat ze informatie hadden gekregen dat onderdak werd gegeven aan een Talibanstrijder, hiermede volstrekt compatibel. In het kader van de opruimactie, hadden ze inderdaad kennis verorden over de verstopplaatsen van de Talibanstrijders; wat niet bevreemdend is.

De verklaringen zijn in se aanvullend en ondermijnden derhalve het asielrelaas niet.

Verder lijkt het CGVS te stellen dat het bevreemdend is dat verzoeker niet veel kan zeggen over de nasleep van de kwestieuze aanval; mn. over de gevolgen van het gevecht voor de andere bewoners van dorp.

Ook deze kwestie doet geen afbreuk aan de belevenissen, die op verzoeker zelf betrekking hebben.

Het is volstrekt normaal te noemen dat verzoeker en zijn familie zich zorgen maakten over het lot van de vader van verzoeker, die werd meegenomen door de Taliban, en over het lot van verzoeker zelf, die vluchtte. Daarom hadden zij geen oog meer voor de nasleep van het gevecht op de andere dorpsgenoten.

De familie van verzoeker had zo al zorgen genoeg.

Verzoeker werd opgeslokt door de gebeurtenissen, die een direct impact op hem hebben en de voorbereidingen van zijn vertrek.

Indien uit het gedrag van verzoeker blijkt, zoals het CGVS zegt, dat hij niets heeft gedaan om mogelijke reacties van de Taliban te verhelpen, stelt verzoeker dat het niet in zijn macht lag om maatregelen te nemen tegen de Taliban. Vluchten was de enige optie.

Ook de beoordelingen van het CGVS over de andere onderdelen van het asielrelaas van verzoeker; oa met betrekking tot

- 1. De gewonde talibanstrijder in zijn huis*
- 2. De ontsnapping uit de auto van de Taliban*
- 3. De ruil voor de vrijlating van zijn vader*

zijn louter arbitraire en subjectieve beoordelingen die de grond van de zaak niet raken.

Mbt de toekenning van de subsidiaire bescherming stelt de Commissaris-generaal in de beslissing dd 7 juni 2022 waartegen huidig beroep dat deze beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4,par2,c van de Vreemdelingenwet; dan wel kan toegekend worden aan overeenkomstig artikel 48/4 par 2,b van de Vreemdelingenwet aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op een ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing;

De Commissaris- generaal steunt zich in de beslissing dd 7 juni 2022 waartegen huidig beroep op aan aantal rapporten, die genoemd worden in deze beslissing en waarnaar hier wordt verwezen, om op basis hiervan oa. te besluiten dat "het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de Taliban gepaard gaat met een sterke afname van het conflict- gerelateerde geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers"

Ivm de toepassing van art 3 EVRM stelt de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing oa :

"Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet- overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire

levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter zeer uitzonderlijk en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, ...

Verzoeker zal deze bevindingen van de Commissaris-generaal, die gebaseerd zijn op uitvoerige rapporten van gerenommeerde organisaties niet tegenspreken, doch stelt wel vast dat een onderzoek werd gedaan naar de situatie zoals deze zich voordoet in Afghanistan in het algemeen, ook voor de terugkeerders uit de westerse wereld, zonder specifiek de individuele situatie te onderzoeken van verzoeker zelf als 'terugkeerder vanuit de westerse wereld, die alleen al om deze reden vreest te worden gevisieerd door de Taliban en om deze reden vreest in een zeer precaire situatie terecht te komen die gelijk gesteld kan worden met de toepassing van art 3 EVRM; te-meer daar hij stelde het land te zijn ontvlucht uit vrees voor de Taliban.

De specifieke situatie van verzoeker mbt tot zijn levensomstandigheden in Afghanistan werd niet onderzocht.

Blijkt minstens niet uit de beslissing, noch uit de verhoorrapporten van de persoonlijke onderhouden, die doorgingen op 1 juli 2021 en op 24 maart 2022, dat specifieke vragen mbt deze vraagstelling werden gesteld.

Kennis van de specifieke situatie van verzoeker; mbt zijn huisvesting; zijn toegang tot de elementaire basisvoorzieningen zoals voedsel, hygiëne en medische verzorging ontbreken.

De beslissing van het CGVS kan dan ook niet als- voldoende gemotiveerd aanzien worden, nu deze beoordelingselementen niet gekend zijn, noch onderzocht werden uit hoofde van de individuele situatie van verzoeker en de beslissing waartegen huidig beroep volledig gesteund is op algemene overwegingen en situaties dienaangaande;

Nu geen specifieke vragen hieromtrent werden gesteld, kan het verzoeker niet verweten dat hij geen spontane verklaringen hieromtrent heeft afgelegd; noch concrete elementen hieromtrent heeft aangebracht.

Verzoeker stelt dat hij in Afghanistan zal terechtkomen in een zeer precaire socio-economische situatie, gelet op de omstandigheid dat hij zich wegens zijn lange verblijf in het Westen niet meer zal kunnen integreren in de Afgaanse maatschappij en het minstens het voorwerp zal uitmaken van een zeer vergaande discriminatie vanwege de huidige machthebbers.

Verzoeker dreigt ernstige schade te lopen.

De subsidiaire bescherming werd in casu ten onrechte geweigerd."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 7 oktober 2022 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarbij zij de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 13 september 2022 voegt en waarin zij (onder meer) refereert aan het rapport "Afghanistan Security Situation" van EUAA van augustus 2022, aan de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022, aan de "Afghanistan Country Focus" van EASO van januari 2022, aan het rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van EUAA van augustus 2022, aan het "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van EASO van augustus 2020, aan het rapport "Afghanistan: Targeting of individuals" van EUAA van augustus 2022 en aan de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van april 2022.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten omwille van problemen met de taliban. Zijn problemen zijn volgens hem begonnen toen vier à vijf talibanstrijders tijdens de nacht dat er een groot gevecht plaatsvond tussen de taliban en de overheid op zijn voordeur klopten en van zijn familie eisten om een van hun gewonde strijders onderdak te geven en verzorging te verlenen. De volgende ochtend zouden overheidslieden – waaronder militairen – naar zijn dorp zijn gekomen om het dorp te ontruimen en op zoek te gaan naar verstopte talibanstrijders. Ze zouden ook naar zijn huis zijn gegaan en tegen zijn vader hebben gezegd dat ze wisten dat zij een talibanstrijder in hun huis verstopten, wat zijn vader zou hebben ontkend. De overheidslieden zouden desondanks een huiszoeking hebben uitgevoerd en de gewonde talibanstrijder in één van de kamers hebben gevonden, waarop de militairen zowel zijn vader als de gewonde talibanstrijder wilden meenemen naar hun basis. Door tussenkomst van de *malek* zou zijn vader uiteindelijk toch niet gearresteerd zijn. Verzoeker verklaart dat diezelfde avond enkele talibanstrijders naar hun huis kwamen om hun gewonde talibanstrijder op te halen. Toen deze vernamen dat hun strijder zich niet meer in het huis bevond, zouden zij verzoeker en zijn vader er onmiddellijk van beschuldigd hebben hen te hebben verraden. Ze zouden verzoeker en zijn vader met hun *pick-up truck* hebben meegenomen richting Sherkhan, Zurmat. Op gegeven moment zou verzoeker uit de kofferbak zijn gesprongen en in het duister weggerend zijn. De talibanstrijders zouden op hem geschoten hebben, maar er niet in geslaagd zijn hem te raken. Nadat de talibanstrijders waren weggereden zou verzoeker naar het huis van zijn neef zijn gegaan en aan zijn neef verteld hebben wat er was gebeurd. Zijn neef zou voor verzoeker een smokkelaar hebben geregeld en verzoeker zou in de zomer van 2019 Afghanistan verlaten hebben.

Ter staving van zijn relaas legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure zijn *taskara* neer. Dit document heeft betrekking op de identiteit van verzoeker, doch staaft op geen enkele wijze de problemen die verzoeker beweert te hebben gekend in Afghanistan.

Aangezien verzoeker geen sluitend bewijs voorlegt van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten die ertoe hebben geleid dat hij Afghanistan heeft verlaten, moet worden nagegaan of zijn verklaringen voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn verzoek, in samenhang met de voorgelegde *taskara*, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om aan de hand van zijn verklaringen zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze opmerkt dat verzoeker niet eerlijk was over zijn leeftijd. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

“Tot slot dient te worden opgemerkt dat u bij aankomst in België verklaarde 16 jaar oud te zijn, maar dat na medisch onderzoek georganiseerd door de Dienst Voogdij bleek dat u minstens 24 jaar oud bent. Wanneer u wordt gevraagd hoe dat komt, zegt u dat mensen uit Paktia provincie groot en lang zijn. Door middel van de medische test hebben ze slechts uw leeftijd geschat. U zegt dat men naar uw taskara kan kijken om uw echte leeftijd te weten te komen. Gelet op de hoge mate van corruptie die heerst in Afghanistan, kan er niet automatisch van worden uitgegaan dat uw taskara een authentiek document is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt namelijk dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse

documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van uw taskara bijzonder relatief en volstaat zij op zich niet om het vastgestelde verschil in leeftijd te herstellen. Wanneer u verder nog wordt gevraagd of u enig idee heeft hoe het komt dat de leeftijdsschatting anders is dan hetgeen op uw taskara staat of uw eigen verklaring over uw leeftijd, geeft u een verklaring die niet overtuigt. Zo zegt u dat wanneer men u naar uw leeftijd vroeg, u de leeftijd gaf die op uw taskara stond. Later aanvaardde u echter de resultaten van de medische test (CGVS p. 17, zie medisch document). Dat u niet eerlijk was over uw leeftijd, doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift te blijven verwijzen naar zijn *taskara*, volgens dewelke hij 16 jaar oud was bij zijn aankomst in België in 2020, "ook al wordt gezegd dat er gelet op de hoge mate van corruptie die heerst in Afghanistan, er niet automatisch van kan worden uitgegaan dat de *Taskara* een authentiek document is". Er dient echter op te worden gewezen dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad aangezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', kennisgeving beslissing Dienst Voogdij). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift blijft volharden in een leeftijd die reeds ongeloofwaardig werd bevonden ingevolge het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij, toont eens te meer aan dat hij doelbewust de Belgische asielinstanties tracht te misleiden, wat afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid. Dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) verklaard heeft dat hij de ochtend na de gevechten buiten aan het spelen was met zijn vrienden, verandert hier niets aan. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn – ongeloofwaardige – leeftijd ter verklaring of verschoning van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, kan hij dan ook niet worden bijgetreden.

De Raad treedt de adjunct-commissaris evenzeer bij waar deze een ernstige tegenstrijdigheid vaststelt in verzoekers verklaringen over de arrestatie van zijn vader tijdens respectievelijk zijn eerste en tweede persoonlijk onderhoud en dat er hierdoor geen geloof kan worden gehecht aan de verschijning van de militairen in zijn dorp die zijn vader en de talibanstrijder meenamen naar hun basis. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"Zo verklaart u tijdens het relaas van uw eerste persoonlijke onderhoud dat uw vader werd gearresteerd en meegenomen door de militairen, toen zij vernamen dat jullie een talibanstrijder onderdak hadden gegeven. Uw moeder gebod u met de malek te spreken, waarna hij samen met andere dorpsouderen naar de militaire basis ging om de vrijlating van uw vader te vragen. Uw vader werd vervolgens vrijgelaten op borg. Vervolgens kwamen de taliban bij jullie aankloppen in de nacht van de vrijlating van uw vader (CGVS I p. 19). Wanneer u tijdens dat eerste onderhoud wordt gevraagd waarom u op de DVZ niets zei over de arrestatie van uw vader, zegt u slechts dat u het wel zei. U voegt daar nog aan toe dat u het toen wel vertelde, maar dat het niet werd neergeschreven. Wanneer u wordt gevraagd wat het juist betekent dat uw vader werd vrijgelaten op borg, zegt u dat u het niet exact weet omdat de malek en dorpsouderen naar de basis waren gegaan (CGVS I p. 20). Gevraagd of er geld diende te worden betaald aan de overheidslieden, zegt u van niet (CGVS I p. 21). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud, verklaart u echter plots dat uw vader niet werd gearresteerd en niet werd meegenomen door de militairen. U geeft een volledig ander relaas weer. Zo zegt u dat de militairen naar uw dorp kwamen en uw vader wilden meenemen, maar dat de malek tussenbeide kwam. Hij zei tegen de militairen dat de taliban dorpelingen forceerden hen te helpen. Door de tussenkomst van de malek werd uw vader niet meegenomen door de militairen (CGVS II p. 4). De militairen zeiden echter wel dat u en uw vader op een andere dag naar hun basis dienden te komen, om te praten met hen (CGVS II p. 4 en p. 7). Wanneer u wordt gewezen op uw verklaringen over de arrestatie van uw vader tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, ontkent u uw eerdere verklaringen. U zegt dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud eveneens had gezegd dat de militairen jullie hadden gevraagd om op een andere dag naar hun basis te komen (CGVS II p. 8). U wordt erop gewezen dat u de vorige keer liet uitschijnen dat de malek en de ouderen er niet bij waren tijdens de arrestatie van uw vader, gezien u achteraf naar de malek diende te gaan om hem in te lichten hierover. U wordt erop gewezen dat u echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart dat de malek aanwezig was tijdens de arrestatie, gezien hij op dat moment al tussenbeide kwam. U zegt simpelweg dat dat fout is en dat u dat niet heeft gezegd. U zegt dat de militairen uw vader die dag van een arrestatie hebben gespaard, omdat zij altijd veel liefde kregen van alle dorpelingen uit uw dorp. Nogmaals gevraagd of de overheidslieden uw vader die dag hebben meegenomen of niet, zegt u van niet. U zegt dat het feit dat uw vader nooit iets verkeerd had gedaan in het verleden, er tevens voor zorgde dat hij niet werd

meegenomen door de militairen. Er wordt u vervolgens een passage van uw verklaringen tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud voorgelezen, waarin u verklaart dat uw vader werd meegenomen en de malek uw vader later ging bevrijden. U reageert niet op het feit dat uw verklaringen verschillen en zegt slechts dat de malek altijd aanwezig is op belangrijke aangelegenheden. U wordt er nogmaals op gewezen dat u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde dat het leger uw vader had gevangengenomen en uiteindelijk had vrijgelaten nadat de malek en de dorpsouderen naar de basis van het leger waren gegaan. Wederom ontkent u uw eigen eerdere verklaringen. U zegt dat u het niet zo heeft verteld (CGVS II p. 9). Dat u plots volledig andere verklaringen aflegt over de arrestatie van uw vader, doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Een simpele ontkenning van uw eerdere verklaringen kan in dit opzicht vanzelfsprekend niet worden aanvaard. Te meer gezien u tijdens het eerste onderhoud verschillende vragen werden gesteld over de arrestatie van uw vader, zie supra, en u op al deze vragen een antwoord gaf. De vastgestelde ongeloofwaardigheid doet onvermijdelijk ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw eigen problemen die hieruit voortvloeiden. Dit wordt onder andere duidelijk weerspiegeld in het feit dat u verklaart dat uw vader en u misschien niet zouden zijn meegenomen geweest door de taliban indien uw vader gearresteerd was geweest door de overheid. De taliban vroegen zich namelijk af hoe het kwam dat indien jullie de gewonde niet hadden verklikt, de overheid jullie niet had meegenomen (CGVS II p. 9). Deze verklaring verliest aan betekenis gezien volgens uw eerste versie, uw vader wel werd gearresteerd.”

Verzoeker laat gelden dat zijn verklaringen niet in die mate tegenstrijdig zijn dat zij de essentie van zijn asiolverhaal aantasten. Hij stelt dat zijn vader uiteindelijk niet werd gearresteerd en dat de *malek* hierin een rol speelde en acht het moment waarop de *malek* juist tussenbeide kwam “*eigenlijk geen beslissende factor in de gevoerde gesprekken*”. Hij licht nog toe dat er heel wat over en weer werd gepraat tussen de leden van de overheidsinstanties, zijn vader en de *malek* en dat er meerdere overwegingen werden besproken vooraleer “*te beslissen tot de niet-arrestatie*”. Dit is volgens hem niet abnormaal en “*hoort bij een normaal onderhandelingsproces*”. De Raad stelt evenwel vast dat deze verklaringen niet stroken met wat verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde, met name dat de “*overheid officials*” in zijn huis inbraken en de *talib* en zijn vader meenamen, dat hij nadat hij thuiskwam door zijn moeder geboden werd de *malek* te informeren over de arrestatie van zijn vader, dat de *malek* dan met de andere ouderen van het dorp naar het leger ging en dat zijn vader dan werd vrijgelaten op borgtocht (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 1 juli 2021, p. 19). Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in één versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft.

Het tijdsverloop van negen maanden tussen het eerste persoonlijk onderhoud en het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS kan de gedane vaststellingen niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de arrestatie van zijn vader een manifeste afwijking vormt op de alledaagsheid en van determinerende invloed was op verzoekers verdere leven, kan deze gebeurtenis geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat deze bij machte zou moeten zijn hierover coherente verklaringen af te leggen gedurende opeenvolgende interviews.

Daarbij komt dat verzoeker onsamenhangende verklaringen aflegde over hoe en waarom de overheidslieden de volgende dag naar hun huis kwamen. De bestreden beslissing bevat hierover de volgende toelichting:

“Zo verklaart u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud dat de overheidslieden naar jullie huis kwamen en zeiden dat ze informatie hadden gekregen dat jullie een talibanstrijder onderdak hadden geboden. U zegt dat iemand jullie misschien had verraden of dat de overheidslieden de talibanstrijder in jullie huis hadden gezien (CGVS I p. 19). Wanneer u echter tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud wordt gevraagd of de overheidslieden iets zeiden toen ze aanklopten bij jullie op de deur, zegt u slechts dat u niet thuis was. Gevraagd of u dat achteraf niet heeft vernomen, zegt u dat zij wapens en andere aanwezigen kwamen zoeken in het huis. U zegt dat de overheidslieden zich afvroegen hoe het kwam dat de taliban overdag telkens weer verdwenen en dat ze zeiden dat ze zich schuil moesten houden in jullie dorp of in jullie huis (CGVS II p. 8). Evenmin tijdens uw relaas, dat u op uw tweede onderhoud opnieuw doet, vermeldt u dat de overheidslieden tegen jullie zeiden dat ze informatie hadden gekregen dat jullie een talibanstrijder onderdak gaven. U zegt dat de overheidslieden naar uw dorp kwamen voor een algemene opruimingsactie (CGVS II p. 4). Wanneer u een eerste keer wordt gewezen op het verschil in verklaringen tijdens respectievelijk uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud, reageert u niet op de

opmerking. U zegt slechts dat het leger inderdaad na elk gevecht een opruimingsactie in het dorp houdt. U wordt er nogmaals op gewezen dat u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde dat de overheidslieden naar jullie huis kwamen en zeiden dat ze al wisten dat jullie een talibanstrijder verborgen hielden, terwijl u tijdens uw tweede onderhoud verklaart dat dat de algemene manier van werken is en de overheidslieden gewoon talibanstrijders in het dorp kwamen zoeken. U zegt dat ze die dag in alle huizen hebben gezocht. U oppert dat ze misschien wel inlichtingen hebben gekregen over die gewonde, maar dat u niet weet wie het heeft gedaan (CGVS II p. 8). Uw verklaringen zijn dermate vaag en onsamenhangend, dat ze verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker betwist dat zijn verklaringen hierover tegenstrijdig zijn. Hij stelt dat hij duidelijk het objectief gegeven meegaf dat het leger na elk gevecht een opruimactie hield in het dorp en meent dat de melding dat de overheidslieden naar het huis van zijn familie kwamen omdat ze informatie hadden gekregen dat onderdak werd gegeven aan een talibanstrijder hiermee volstrekt compatibel is. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekers verklaring dat de “overheid officials” zeiden dat ze informatie hadden gekregen dat ze onderdak hadden gegeven aan taliban (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 1 juli 2021, p. 19) allermindst in overeenstemming te brengen is met verzoekers verklaring dat de overheidslieden vroegen hoe het komt dat de taliban altijd 's nachts komen aanvallen en overdag ineens verdwijnen, waar ze zich verstoppen en waar ze verdwijnen (*ibid.*, notities van het persoonlijk onderhoud van 24 maart 2022, p. 8). Met zijn betoog in zijn verzoekschrift blijft verzoeker in wezen steken in het herhalen van één versie van de door hem afgelegde verklaringen. Het louter volharderen in één versie van de beweerde feiten heft de vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet op.

De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de (niet-)arrestatie van zijn vader en over de reden waarom overheidslieden naar zijn huis kwamen, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Bovendien acht de adjunct-commissaris het vreemd dat verzoeker verklaart dat de aanval van de taliban resulteerde in het grootste gevecht dat ooit is uitgebroken rondom zijn dorp, maar tegelijkertijd niets meer weet over de nasleep van deze aanval. Hij duidt dit in de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaart nochtans dat mensen in uw dorp altijd op de hoogte waren van hetgeen er was gebeurd gezien geruchten de ronde deden. Wanneer de taliban 's nachts een bezoek brachten aan een dorping, vertelde die persoon dat de volgende dag en verspreidde het nieuws zich. In dit geval weet u echter niet of er nog andere dorpingen zijn aan wie tijdens die beruchte nacht om onderdak werd gevraagd door de taliban (CGVS II p. 5). Wanneer u wordt gevraagd of u in dat geval niet op de hoogte zou zijn indien er nog andere dorpingen zouden zijn geweest aan wie de taliban onderdak hadden gevraagd, zegt u dat u dat niet kon weten omdat u de volgende dag bent vertrokken (CGVS II p. 6). U bent weliswaar de volgende dag vertrokken, maar pas in de avond. U heeft nog een hele dag in uw dorp doorgebracht. U bent nog buiten geweest en heeft ook het avondmaal gegeten met uw familie (CGVS II p. 13). In dit opzicht overtuigt uw verklaring niet onmiddellijk. U wordt er daarom ook op gewezen dat u de volgende dag nog wel aanwezig was in het dorp. U erkent dat, maar zegt dat jullie die dag zo bezorgd waren door jullie eigen situatie dat jullie niet met anderen hebben gesproken (CGVS II p. 6). Gezien uw vader uiteindelijk gerust werd gelaten door de militairen, die bovendien pas in de namiddag kwamen, is het onduidelijk waarom u zo bezorgd zou zijn geweest opdat u niets zou hebben vernomen over de nasleep van de grootse aanval van de voorafgaande nacht (CGVS II p. 7 en p. 9). U zegt dat u zich zorgen maakte omdat de talibanstrijder werd meegenomen door de overheid en jullie niet wisten hoe de taliban hierop zouden reageren. Gezien uit uw gedrag niet blijkt dat u iets hebt gedaan om mogelijke reacties van de taliban te verhelpen en ook niet goed op de hoogte bent van wat er wel werd ondernomen, bijvoorbeeld door uw vader, overtuigt uw verklaring niet (CGVS II p. 13). Verder is het ook opvallend dat u evenmin achteraf, bijvoorbeeld via familieleden, meer informatie hebt verkregen over dit grote gevecht en de gevolgen ervan. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd, zegt u dat u met uw familie enkel over uw vader praatte omdat hij prioriteit was voor u (CGVS II p. 6). Dat u achteraf echter nooit met een woord zou hebben gerept tegen uw familie over de gevolgen van dit grote gevecht voor de andere inwoners van uw dorp, komt weinig doorleefd over. Dit doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat het volstrekt normaal is dat hij en zijn familie zich zorgen maakten over het lot van zijn vader en over zijn eigen lot en dat zij daarom geen oog meer hadden voor de nasleep van het gevecht op de andere dorpsgenoten. Hij verklaart hiermee evenwel niet waarom hij hierover geen informatie had ingewonnen voor hij samen met zijn vader zou zijn meegenomen door de taliban, noch waarom hij na zijn vlucht uit Afghanistan, toen hij zelf veilig was, hierover geen informatie trachtte te bekomen bij zijn familie.

Waar verzoeker nog laat gelden dat het niet in zijn macht lag om maatregelen te nemen tegen de taliban en dat vluchten de enige optie was, verklaart hij niet waarom hij voordat hij volgens zijn verklaringen door de taliban werd meegenomen nog buiten was gaan spelen en met zijn familie het avondmaal nuttigde en niets ondernam om reacties van de taliban te verhelpen en ook niet op de hoogte was van eventuele acties die zijn vader daartoe ondernam.

Ten slotte bevat de bestreden beslissing nog de volgende pertinente overwegingen:

“Verder is het opmerkelijk dat u ook niet veel weet te vertellen over de gewonde talibanstrijder in uw huis. Zo weet u niet hoe uw vader de talibanstrijder heeft verzorgd en wat hij verder met hem heeft gedaan. U verklaart in dat opzicht dat uw vader die nacht tegen u had gezegd dat u naar uw kamer moest gaan en moest gaan slapen. Wanneer u wordt gevraagd of u de volgende ochtend met uw vader besprak wat hij allemaal had gedaan met de strijder tijdens de nacht, zegt u dat u 's ochtends meer bezig was met het idee om naar buiten te gaan om te gaan spelen. U zegt dat de taliban dagelijkse kost zijn in uw regio (CGVS II p. 7). Gezien u zelf of uw familie eerder echter nog nooit persoonlijk in aanraking waren gekomen met de taliban, komt uw reactie weinig doorleefd over (CGVS II p. 5 en p. 7). U wordt er dan ook op gewezen dat de aanwezigheid van de talibanstrijder in uw huis wel iets nieuws moet zijn geweest voor u (CGVS II p. 7). U antwoordt dat in het algemeen nieuws over doden en gewonden dagelijkse kost was voor u. Daarom had u meer interesse in uw spel, dan in de taliban (CGVS II p. 8). U blijft vaag en komt weinig doorleefd over. Wanneer u wordt gevraagd hoe het was om wakker te worden met een talibanstrijder in uw huis, zegt u dat u niet wist wat u voelde en naar buiten ging om te spelen. Uw verklaring is weinig doorleefd (CGVS II p. 7). Dat u dermate weinig weet te vertellen over de aanwezigheid van de talibanstrijder in uw huis, komt gelet op het geheel van omstandigheden, weinig doorleefd over. Dit doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het opmerkelijk dat u erin slaagde te ontsnappen uit een auto met ongeveer vier gewapende talibanstrijders. U legt bovendien vage verklaringen af hieromtrent. Tijdens uw vrij relaas zegt u dat de weg kronkelde en u uit de wagen sprong (CGVS I p. 19). Ook wanneer u uw relaas een tweede keer doet, zegt u slechts dat u op een gegeven moment uit de wagen sprong (CGVS II p. 4). Wanneer u wordt gevraagd beter uit te leggen hoe u uit de auto sprong en hoe het komt dat de talibanstrijder die bij u zat u niet kon tegenhouden, geeft u wederom een weinig verduidelijkende verklaring. Zo zegt u dat u dat u samen met de talibanstrijder in de koffer zat, die open was. U lag op de grond van de auto en de strijder was u aan het slaan. Toen u uit de auto sprong, schreeuwde de talibanstrijder tegen de chauffeur om te stoppen (CGVS I p. 21). Wanneer u nogmaals wordt gevraagd uw sprong uit te leggen, zegt u dat u uit instinct heeft gehandeld. U heeft niet veel nagedacht en bent gewoon uit de auto gesprongen (CGVS II p. 10). Nogmaals gevraagd hoe u concreet bent kunnen ontsnappen terwijl er talibanstrijders in de auto zaten, zegt u dat de weg niet geasfalteerd was en de auto traag reed waardoor u kon springen. De taliban hadden deze actie van u bovendien niet verwacht (CGVS II p. 11). Het blijft echter onduidelijk hoe het komt dat u erin slaagde te ontsnappen. Zeker gezien u verklaart dat u net voor uw sprong neerlag en werd geslagen door de strijder die u moest bewaken, zie supra. Deze onduidelijkheid doet twifelen aan de geloofwaardigheid van het incident. Hoe dan ook kan er geen geloof worden gehecht aan deze ontvoering door de taliban en uw ontsnapping, gezien er aan de basis van uw problemen die tot deze situatie zou hebben geleid, geen geloof kan worden gehecht, zie supra.

Verder komt het weinig doorleefd over dat u weet dat de taliban uw familie verschillende keren via verschillende wegen contacteerden om uw overgave te vragen in ruil voor de vrijlating van uw vader, maar dat u niet met uw moeder besprak hoe uw familie hierop reageerde (CGVS II p. 12 en p. 13). U verklaart in dit verband dat dat komt omdat u nooit veel tijd heeft om met uw familie te spreken, gezien zij niet over een eigen gsm beschikken. Wanneer jullie elkaar horen, spreken jullie aldus nooit heel gedetailleerd over zaken (CGVS II p. 13). Ondanks dat u weinig tijd heeft om te spreken met uw familie, blijft het vreemd dat u er door middel van de telefoongesprekken wel van op de hoogte bent dat de taliban verschillende keren uw familie contacteerden omtrent u en uw vader, maar dat u absoluut niet zou weten hoe uw familie hierop reageerde of van plan was te reageren. Deze discrepantie komt weinig doorleefd over en doet eveneens verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker laat in zijn verzoekschrift gelden dat dit louter arbitraire en subjectieve beoordelingen zijn die de grond van de zaak niet raken, doch hij beperkt zich met dit summiere betoog slechts tot het minimaliseren van deze argumenten, zonder evenwel de voorgaande pertinente vaststellingen, die allen steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van problemen met en een geïntenseerde vrees voor vervolging door de taliban.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift voorts aan dat geen specifiek onderzoek werd gedaan naar zijn individuele situatie als terugkeerder vanuit de Westerse wereld, die alleen al om die reden vreest te worden geveiseerd door de taliban en in een zeer precare situatie terecht kan komen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoeker zijn situatie als terugkeerder vanuit de Westerse wereld in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment ter sprake heeft gebracht als reden waarom hij niet naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren, hoewel hij daartoe nochtans verschillende kansen had gekregen.

Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met uitdagingen waarmee verschillende organisaties geconfronteerd worden in hun bronnenonderzoek, uit objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier niet blijkt dat in het algemeen kan gesteld worden dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Immers, niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert zal worden beschouwd als verwesterd omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi* tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen. Aldus blijft een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk.

Uit de landeninformatie blijkt dat de visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar ook beïnvloed is door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). In de meest recente landeninformatie geeft EUAA aan dat het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, hoewel de ‘de facto’ taliban-regering reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd heeft, net als de provinciale *de facto* regeringen (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 29-31). Deze *de facto* regering heeft opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht, een ministerie dat ook bestond toen de taliban van 1996 tot 2001 over Afghanistan heersten. Verder blijkt uit de landeninformatie dat dit *de facto* ministerie in bepaalde provincies onderbemand is, waardoor het nog niet volledig operationeel is. Het is onduidelijk over welke provincies het gaat, maar in steden is dit *de facto* ministerie beter georganiseerd. In verschillende gebieden bemoeien talibancommandanten en andere functionarissen zich aldus met “gedrags- en kledingkwesies” (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30, en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41). Uit de informatie waarnaar het rapport “*Afghanistan Security Situation*” van EUAA van augustus 2022 verwijst, blijkt dat een systeem gelijkaardig aan het MPVPV reeds sinds 2016-2017 werd ingevoerd door de taliban in de landelijke gebieden die ze volledig onder hun controle hadden.

De bijgebrachte landeninformatie geeft ook aan dat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten bestaat over Afghanen die Afghanistan hebben verlaten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Echter heeft de *de facto* talibanregering wel voorrang gegeven aan paspoorten voor arbeiders die in het buitenland werken, wat erop wijst dat zij het economische aspect begrijpt, hoewel zij zich ook bewust is van het feit dat velen in het buitenland het niet met haar eens zijn. Verder wordt er een onderscheid gemaakt tussen de mannen van *Pashtu* origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken, wat een oude traditie is, en de mannen die naar Europa en de Verenigde Staten vertrokken zijn, wat als “*verkeerd*” en “*verdacht*” wordt beschouwd (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Ook hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 53-54). De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). Voorts is de infrastructuur van de *de facto* taliban-regering uiterst zwak, en worden de taliban niet in staat geacht om de terugkeerders op te

sporen en te controleren. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders echter weten wie is teruggekeerd. Die informatie zal de talibanregering in Kabul echter hoogstwaarschijnlijk niet bereiken (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 38, in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). In hetzelfde rapport van Denmark, DIS, Afghanistan wordt daarentegen wel aangegeven dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze verweven zijn met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in de steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betreffende lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in *Pashtu*-gebieden. Hun inlichtingennetwerken zijn minder ontwikkeld in andere delen van het land waar ze voor de machtsovername weinig of niet aanwezig waren. Vandaar ook dat ze in grotere steden controleposten installeren waar ze de inhoud van telefoons bekijken (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). Ook blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat burgers zich vrij kunnen verplaatsen daar de *de facto* taliban-autoriteiten weinig "directe beperkingen" hebben opgelegd, maar dat het gevaarlijk kan zijn vanwege opdringerige controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders op te sporen en vanwege de handhaving van de talibancodes. Deze controleposten bevinden zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden, maar komen bijzonder weinig voor op plaatsen die ver van steden verwijderd zijn. Via deze *checkpoints* speuren de taliban naar voormalige medewerkers van het Afghaans leger en politie. Zij beschikken over lijsten met namen en foto's van voormalige medewerkers (EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan* augustus 2022, p. 68 en 70).

Aldus kunnen Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen beoordeeld te worden. Te deze reikte verzoeker gedurende de procedure ter behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die met vervolging kan gelijkgesteld worden.

Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van problemen met de taliban, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Door louter te stellen dat geen specifiek onderzoek werd gedaan naar zijn individuele situatie als terugkeerder vanuit de Westerse wereld maakt verzoeker, die nog maar twee jaar in België is en zijn vormende jaren in Afghanistan heeft gehad, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker meent dat zijn specifieke situatie met betrekking tot zijn levensomstandigheden in Afghanistan – hij licht toe dat zijn huisvesting en toegang tot elementaire basisvoorzieningen zoals voedsel, hygiëne en medische verzorging ontbreken – niet werd onderzocht, doch de motieven van de bestreden beslissing dat (i) er niet gesteld kan worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en dat (ii) hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien niet betwist.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat *in casu* geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming.

Op basis van het geheel van de informatie waaraan in de bestreden beslissing en in de op 7 oktober 2022 door verwerende partij neergelegde aanvullende nota wordt gerefereerd, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Dit neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.3.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Er moet bijgevolg tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest "*Elgafaji*" waar het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) een onderscheid maakt tussen twee situaties: - de situatie waar "*er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen*" (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, pt. 30); en - de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het Hof van Justitie heeft gepreciseerd dat "*hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming*" (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 39).

In de eerste hypothese is er sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De mate van het willekeurig geweld is dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

De tweede hypothese betreft situaties waar er willekeurig geweld bestaat, maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die voor hem het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen.

Het Hof van Justitie heeft in het arrest "*Elgafaji*" verder geoordeeld dat, conform artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU, bij de individuele beoordeling van het verzoek om subsidiaire bescherming rekening wordt gehouden met de geografische omvang van de situatie van het willekeurig geweld en de bestemming van de verzoeker wanneer hij naar het land van herkomst terugkeert, zoals uit artikel 8, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU blijkt (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 40).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van april 2022 in acht genomen. In deze "*Country Guidance*" wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie moet rekening gehouden worden met volgende elementen:

- (i) de aanwezigheid van actoren van geweld;
- (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken;
- (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten;
- (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is;
- (v) het aantal burgerslachtoffers;
- (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en
- (vii) de verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover de Raad beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de informatie uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Sinds het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban is er een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met *Improvised Explosive Devices* (IED's) allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (ANSF) alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het *National Resistance Front* (NRF) in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrbommen, magnetische bommen en *targeted killings*. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke *collateral damage* onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in *quasi* heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden *raids* uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en *targeted killings* uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

Het CGVS maakt onder andere gebruik van cijfergegevens over veiligheidsincidenten uit de databank van ACLED. De ACLED-gegevens opgenomen in de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 13 september 2022 kunnen beschouwd worden als een update van de ACLED-data uit de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie*" van 5 mei 2022. De veiligheidsincidenten, met uitzondering van '*riots*', '*protests*' en '*strategic developments*' worden opgenomen. Het grootste aantal veiligheidsincidenten gebeurt in Kabul (250), gevolgd door Panjshir (227), Baghlan (186), Nangarhar (182) en Takhar (119). ACLED voert incidenten met geoprecisie type 3 (waarvoor geen specifieke informatie over de locatie beschikbaar is) in onder de hoofdplaats van de provincie, terwijl deze incidenten in eender welk district van de provincie kunnen hebben plaatsgevonden. Voor de provincie Paktia kende ACLED geoprecisie 3 toe aan 5 incidenten in de verslagperiode. Het gaat om twee aanvallen van het *Afghanistan Freedom Front* (AFF) op de taliban (*battles*) en drie incidenten gericht tegen voormalige medewerkers van de *Afghan National Defense and Security Forces* (ANDSF), waarvan één wordt toegeschreven aan de taliban en de twee overige aan onbekenden (*violence against civilians*).

Volgens de UCDP-gegevens opgenomen in het rapport "*Afghanistan Security Situation*" van EUAA van augustus 2022 gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 om 298 veiligheidsincidenten, *i.e.* '*incidents with at least one recorded fatality*', over het ganse land waarbij het aantal doden wordt geschat op 1 765 in totaal. De provincies die het meest werden geraakt door deze

incidenten zijn Nangarhar (71 incidenten), Panjshir (55), Baghlan (35) en Kabul (35). Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in deze periode voornamelijk in de provincie Kabul (298), gevolgd door Kunduz (121), Balkh (77), Kandahar (65) en Panjshir (61).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij veelal religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van '*unexploded ordnance*'. Uit data van UNAMA over burgerslachtoffers sinds 2009, wanneer UNAMA is gestart met de systematische documentatie, tot 15 juni 2022 blijkt een duidelijke trendbreuk sinds de machtsovername van de taliban.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit *quasi* elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde 759 000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan in de periode 1 januari – 30 november 2021, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1 155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde 2,2 miljoen *internal displaced persons* (IDP's) die teruggekeerd waren naar hun regio van herkomst in de tweede helft van 2021.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

De Raad beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Indien er actueel situaties zouden zijn van die aard dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van *open combat* of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting. Bovenal, indien deze uitzonderlijke situatie wordt aangevoerd, ontslaat dit verzoeker niet van de noodzaak om thans concrete elementen aan te brengen in dit verband, bijvoorbeeld met betrekking tot zijn regio van herkomst, *in casu* de provincie Paktia. Verzoeker laat na deze aan te voeren.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

D. DE BRUYN